

перед образами на коліна. Дідусь, котрий зара-
по вході разом з Марійкою відтирав Галю, котру
посадили на лаві, дає її хрестик цілувати.

Галя: (відкриває очі). Моя дитина...

Дідусь: Да будеть воля Твоя, яко на небесіх
і на землі! Не плач жінко, пішли всі і я піду, а
може Бог pozwoliть мені найти твою дитину, та
тепер знай, що без волі Божої і оден волос з го-
лови її не спаде і молися зі мною: Да будеть воля
Твоя, яко на небесіх і на землі...

(Заслона спадає, кінець першого акта).
